

Hotărârea CNCD privind valorificarea unui concurs la angajare

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII

HOTĂRÂREA din 12 septembrie 2006

Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, întrunit în data de 12 septembrie 2006, a dezbătut petiția înregistrată cu nr. P/1179 din 7 martie 2006 formulată de I.R., judecător la Tribunalul Olt, constituită în dosarul cu nr. 83/2006.

Petenta solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să constate existența unei discriminări directe potrivit prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, și dispunerea măsurilor de urmat în consecință, respectiv obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să valorifice rezultatul obținut la concursul privind promovarea într-o funcție de execuție vacantă în sesiunea octombrie-noiembrie 2003 și, pe cale de consecință, promovarea într-o funcție de execuție vacantă la Curtea de Apel în funcție de opțiune.

În fapt, în anul 2003, la sesiunea octombrie-noiembrie, petenta a susținut examen pentru promovarea într-o funcție de execuție vacantă pentru Curtea de Apel Craiova, examen reglementat la momentul respectiv prin O.M.J. nr. 2858/2001. La acest examen petenta a obținut media generală 9,58, dar ca urmare a faptului că nu au existat suficiente locuri vacante, nu și-a putut valorifica rezultatul obținut, deși cu o medie mult mai mică au fost admiși și promovați alți candidați, pentru alte curți de apel, întrucât au existat la acestea mai multe locuri vacante, iar Regulamentul menționat nu prevedea posibilitatea de a opta în funcție de medie. Petenta precizează că la sesiunea anterioară din iunie 2003, deși Regulamentul prevăzut de O.M.J. nr. 2858/2001 nu reglementa situația valorificării rezultatului în caz de vacantare a unor posturi, s-a luat măsura de către Ministerul Justiției la acel moment, de a fi promovați în funcție de execuție sau pe loc, în funcție de opțiune, toți candidații care au susținut examen de promovare începând cu anul 2000 și care obținuseră media minimă pentru a fi declarați reușiți.

Prin Hotărârea nr. 104 din 8 februarie 2006 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, raportat la concursul susținut în sesiunea noiembrie 2005, s-a dispus valorificarea rezultatelor și promovarea candidaților care au îndeplinit condiția privind media, conform art. 15 din Regulament, dar nu au obținut o poziție care să le permită ocuparea unui post din cele scoase la concurs, astfel, considerând petenta, creându-se o situație de discriminare, acordându-se preferință la ocuparea locurilor vacante doar acestor candidați, deși mediile au fost de 7,00 și Regulamentul privind promovarea într-o funcție de execuție existent la data organizării și susținerii concursului nu a prevăzut în nici un caz o astfel de posibilitate.

În acest context, se consideră că s-a creat o situație de discriminare prin modificarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, prin Hotărârea nr. 595 din 22 decembrie 2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii prin adăugarea art. 18¹, care permite valorificarea rezultatelor concursului în cazul vacanțării unor posturi la instanțe și parchete, peste cele anunțate anterior vacante la data organizării concursului. Astfel, în opinia petentei, se favorizează candidații din sesiunea noiembrie 2005, fiind defavorizați nejustificat candidații declarați reușiți, dar fără un loc, din sesiunile anterioare, deși mediile acestora au fost net superioare celor obținute de cei ale căror rezultate nu au fost valorificate. În această situație se află petenta, obținând media 9,58, însă datorită lipsei posturilor vacante suficiente la acel moment, dar vacante în prezent, rezultatul nu a putut fi valorificat.

Petenta s-a adresat cu o cerere Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, respinsă prin Hotărârea nr. 20 din 18 ianuarie 2006.

Se precizează, în continuare, că de la data susținerii concursului, respectiv sesiunea octombrie-noiembrie 2003 până la momentul depunerii plângerii la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, nu au fost organizate concursuri pentru funcții de execuție la curțile de apel, pentru posturi vacante, și nici nu a fost acordată posibilitatea de a fi valorificat rezultatul obținut la această sesiune pentru ale curții de apel față de cea la care s-a optat, această opțiune fiind introdusă abia prin prezentul Regulament.

Urmare a analizării petiției, Colegiul Director, prin adresa nr. 1370 din 16 martie 2006 a solicitat punctul de vedere al Consiliului Superior al Magistraturii.

Prin adresa înregistrată cu nr. 2127 din 27 aprilie 2006, Consiliul Superior al Magistraturii a precizat faptul că „în cadrul ședinței din data de 6 aprilie 2006, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii și-a însușit nota direcției legislație, documentare și contencios nr. 415/L/2006. Potrivit acestei Note, „nicio dispoziție legală sau reglementară în vigoare în domeniul concursurilor de promovare în funcție de execuție nu prevede posibilitatea pentru magistrați de a concura cu media obținută la un examen anterior de promovare pentru posturile de execuție vacante alocate pentru un examen ulterior fără susținerea respectivului examen. S-a apreciat, totodată, că obținerea unor note mai mici de către cei care au candidat, în sesiunea 2005, pentru promovarea în funcții de execuție, în comparație cu nota obținută de către petentă la susținerea aceluiași tip de examen din sesiunea octombrie-noiembrie 2003, nu poate fi privită ca o discriminare în sensul dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, întrucât, concursul din anul 2005 a fost organizat sub imperiul unor reguli care, potrivit principiului neretroactivității, nu pot fi aplicabile unor situații anterioare”.

Prin adresa cu nr. 2073 din 5 mai 2006, Colegiul Director a solicitat petentei, în vederea soluționării plângerii, punerea la dispoziția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării a Regulamentelor care au stat la baza concursurilor pentru promovarea în funcție de execuție, aplicabile concursului organizat în 2003, cât și cel valabil pentru perioada 2005-2006. În urma acestei solicitări, prin adresa nr. 2325 din 9 mai 2006 au fost puse la dispoziția Colegiului Director textele Ordinului ministrului Justiției nr. 2958/C din 10 decembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului

privind organizarea și desfășurarea examenului în vederea promovării într-o funcție de execuție vacantă sau pe loc la instanțe și parchete de pe lângă acestea; Hotărârea nr. 154 din 22 septembrie 2004 a Consiliului Superior al Magistraturii pentru aprobarea Regulamentului privind concursul de promovare în funcții de execuție a magistraților; Hotărârea nr. 323 din 24 august 2005 a Consiliului Superior al Magistraturii pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor (prevede abrogarea Hotărârii nr. 154/2004); Hotărârea nr. 595 din 14 decembrie 2005 pentru modificarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor; Hotărârea nr. 194 din 9 martie 2006 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor.

De asemenea, petenta a pus la dispoziția Colegiului Director Hotărârea nr. 196 din 9 martie 2006 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii privind respingerea cererii formulate de petentă, de promovare în funcție de execuție vacantă la Curtea de Apel Pitești sau Curtea de Apel Craiova.

Colegiul Director reține că potrivit Hotărârii nr. 196 din 9 martie 2006, Consiliul Superior al Magistraturii a respins cererea petentei de a fi promovată la Curtea de Apel Pitești sau Curtea de Apel Craiova pe unul din posturile de execuție vacante rezervate pentru concursul de promovare organizat în noiembrie 2005, ca urmare a valorificării examenului de promovare susținut în sesiunea octombrie-noiembrie 2003. Se consideră în acest sens că, la data formulării acestei cereri, este în vigoare Regulamentul pentru organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 323 din 25 august 2005, cu completările și modificările ulterioare. Potrivit art. 18¹ din acest Regulament, introdus prin modificarea adusă prin Hotărârea nr. 595 din 14 decembrie 2005, rezultatele concursului pot fi valorificate, pentru promovarea efectivă, într-o perioadă de 6 luni, în cazul vacantării unor posturi la instanțele și parchetele pentru care magistrații au optat la înscriere. Se constată însă, avându-se în vedere principiile neretroactivității legii civile și aplicării imediate a legii civile noi, că dispozițiile regulamentare enunțate produc efecte numai pentru viitor, aplicându-se astfel numai concursurilor organizate după intrarea lor în vigoare. De asemenea, niciunul dintre Regulamentele menționate anterior nu cuprinde vreo dispoziție tranzitorie privind posibilitatea valorificării rezultatelor obținute la concursuri desfășurate anterior intrării sale în vigoare. Dispozițiile art. 18¹ nu permit valorificarea rezultatelor unui concurs de promovare după o perioadă mai mare de 6 luni de la data susținerii acestuia, astfel cum este cazul dnei. judecator R.I. care a susținut examenul de promovare în sesiunea octombrie-noiembrie 2003, iar cererea de valorificare a rezultatului acestui examen a fost formulată după mai mult de 6 luni, respectiv, în luna februarie 2006.

Prin adresa înregistrată cu nr. 2325 din 9 mai 2006, petenta a formulat completări și precizări la petiția inițială susținând că: „Hotărârea nr. 196 din 9 martie 2006 și nr. 20/2006 este nelegală și netemeinică întrucât contravine principiului legalității, contravine principiilor Curții Europene a Drepturilor Omului care în diverse spețe (cauza *Rotaru împotriva României*, *Buzescu împotriva României*, *Gaygusuz împotriva Austriei* etc.) a statuat că principiul legalității presupune ca prevederile aplica-

bile ale dreptului intern să fie suficient de accesibile, precise și previzibile în ceea ce privește aplicarea lor. În acest sens sunt invocate elementele de imprecizie și incertitudine ale Regulamentului privind promovarea în funcții a judecătorilor și procurorilor care s-a schimbat permanent și care, în opinia petentei, a fost interpretat diferit de la caz la caz”. În continuare se precizează că din noiembrie 2003 și până în noiembrie 2005 nu au fost declarate locuri vacante și nu se puteau valorifica, iar petenta a formulat diverse cereri pe parcursul anului 2004. De asemenea, petenta precizează că s-a dat o rezolvare favorabilă unor situații similare atât în sesiunea din iunie 2003, cât și ulterior, în septembrie 2004 (când au fost promovați de la Judecătoria Slatina la Tribunalul Olt 3 judecători, dovada în acest sens fiind o copie de carte de muncă B.I.), precum și în sesiunea din noiembrie 2005, când au fost promovați magistrați prin modificarea art. 18 din Regulament, potrivit Hotărârii nr. 104 din 8 februarie 2006. Prin această Hotărâre s-a dispus promovarea candidaților care îndeplinesc condiția privind media (minim 7,00), dar nu au obținut o poziție care să le permită ocuparea unor posturi dintre cele scoase la concurs, fiind astfel o situație similară cu cea expusă analizei, căreia i s-a dat o rezolvare favorabilă față de solicitarea petentei (*n.n.*) căreia i s-a răspuns negativ.

Petenta consideră că prin refuzul nejustificat de rezolvare a cererii, prin Hotărârea nr. 196/2006 este încălcat dreptul de a promova, drept care a fost constatat ca fiind încălcat în situații similare și prin Hotărârea Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3231 din 24 mai 2005, pronunțată în dosarul nr. 5559/2004, prin care s-a stabilit că unor magistrați aflați în situație similară de a fi promovat examenul în sesiunea septembrie-noiembrie 2003, dar fără loc, cu media 8,82, le-a fost încălcat dreptul de a promova, și pe cale de consecință, le-a fost admis recursul, iar Consiliul Superior al Magistraturii a emis hotărâre prin care le-a valorificat rezultatul dispunând promovarea în funcție de execuție vacantă la Curtea de Apel București, prin Hotărârea nr. 345 din 8 septembrie 2005.

În drept, Constituția României prevede în art. 16 privind Egalitatea în Drepturi, la alin. (1), că: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegiu și fără discriminări”. De asemenea, prevede în art. 41 privind Munca și protecția socială a muncii, la alin. (1) că: „Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de munca este liberă”.

Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, ratificat de România la 31 octombrie 1974 prin Decretul nr. 212 (B. Of. nr. 146 din 20 noiembrie 1974), prevede în art. 6 că: „Statele părți la prezentul Pact recunosc dreptul la muncă ce cuprinde dreptul pe care îl are orice persoană de a obține posibilitatea să-și câștige existența printr-o muncă liber aleasă sau acceptată și vor lua măsuri potrivite pentru garantarea acestui drept”. În același sens, art. 7 lit. c) prevede că: Statele părți la prezentul Pact recunosc dreptul pe care îl are orice persoană de a se bucura de condiții de muncă juste și prielnice care să asigure îndeosebi: ...c) posibilitatea egală pentru toți de a fi promovați în munca lor la o categorie superioară adecvată, luându-se în considerare numai durata serviciilor îndeplinite și aptitudinile”.

Prin art. 2 alin. (2) al Pactului internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, „Statele părți (incluzând România, *n.n.*) la prezentul Pact se

angajează să garanteze că drepturile enunțate în el vor fi exercitate fără nici o discriminare întemeiată pe... religie... sau orice altă împrejurare”.

O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, prevede în art. 1 alin. (2) lit. e), pct. i: „Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: ...e) drepturile economice, sociale și culturale; i) dreptul la muncă, la libera alegere a ocupației, la condiții de muncă echitabile și satisfăcătoare, la protecția împotriva șomajului, la un salariu egal pentru muncă egală, la o remunerație echitabilă și satisfăcătoare”.

Articolul 2 alin. (1) prevede „(...) prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV ori apartenența la o categorie defavorizată care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul public, economic, social, cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice. (2) Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare”, iar în art. 6 lit. d) se prevede: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, discriminarea unei persoane pentru motivul că aparține unei anumite rase, naționalități, etnii, religii, categorii sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia, într-un raport de muncă și protecție socială, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, manifestată în următoarele domenii: d) formarea, perfecționarea, reconversia și promovarea profesională”.

Codul muncii, art. 5: „(1) În cadrul relațiilor de muncă funcționează principiul egalității de tratament față de toți salariații și angajatorii. (2) Orice discriminare directă sau indirectă față de un salariat, bazată pe criterii de sex, orientare sexuală, caracteristici genetice, vârstă, apartenență națională, rasă, culoare, etnie, religie, opțiune politică, origine socială, handicap, situație sau responsabilitate familială, apartenență ori activitate sindicală, este interzisă”.

Colegiul Director reține că astfel cum a statuat Comitetul privind Drepturile Economice, Sociale și Culturale în Comentariul General nr. 18 adoptat în 24 noiembrie 2005 privind Dreptul la Muncă prevăzut în art. 6 al Pactului internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, în Capitolul II. Conținutul normativ al dreptului la muncă, precizează parag. 12 „Exercițiul muncii în toate formele sale și la toate nivelele necesită existența următoarelor elemente esențiale și interdependente, implementarea depinzând de condițiile prezente în fiecare Stat Parte: ...b)...: (i) art. 2 alin. (2) și art. 3, Pactul (internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, *n.n.*) interzice orice discriminare în accesul și menținerea muncii pe bază de... orice... statut, care are ca scop sau ca efect restrângerea sau înlăturarea exercitării dreptului la muncă, în condiții de egalitate. Potrivit art. 2 al Convenției O.I.M. nr. 111 (Organizația Internațională a Muncii, *n.n.*) Statele părți ar

trebui „să adopte și să urmeze o politică națională pentru promovarea, prin metode corespunzătoare condițiilor și practicilor naționale, a egalității de tratament și oportunități în domeniul muncii și al ocupării, din perspectiva eliminării oricărei forme de discriminare...”

În cadrul aceluiași Comentariu General, Comitetul privind Drepturile Economice, Sociale și Culturale în Capitolul IV. Violări, parag. 33 precizează: „Principiul non-discriminării menționat în art. 2 alin. (2) al Pactului are aplicabilitate imediată și nu este subiect al implementării progresive, nici dependent de resursele disponibile. Acest principiu este direct aplicabil tuturor aspectelor corelative dreptului la muncă...”

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de art. 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul art. 14 din Convenție, atunci *când autoritățile statale induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă*. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoanele plasate în situații analoge sau comparabile în materie beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă (CEDH, 18 februarie 1991, *Fredin c/Suede*, parag. 60; 23 iunie 1993, *Hoffman c/Autriche*, parag. 31; 28 septembrie 1995, *Spadea et Scalabrino c/Italia*; 22 octombrie 1996, *Stubbings et autres c/Royaume-Uni*, parag. 75).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat, prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (22 octombrie 1996, *Stubbings et autres c/Royaume-Uni*, parag. 75).

Având în vedere aspectele de mai sus, precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură se aplică un tratament diferențiat unor persoane aflate în situații similare și dacă această distincție are o justificare obiectivă și rezonabilă de natură să o justifice.

Colegiul Director reține că petenta a reușit la examenul de promovare într-o funcție de execuție organizat în sesiunea octombrie-noiembrie 2003, obținând media generală 9,58, față de media minimă 8,00 necesară unui candidat pentru a fi declarat reușit, astfel cum prevede art. 21 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea examenului în vederea promovării într-o funcție de execuție vacantă sau pe loc la instanțe și parchetele de pe lângă acestea, aprobat prin Ordinul ministrului Justiției nr. 2958/C din 10 decembrie 2001. Petenta nu a reușit în sesiunea respectivă să valorifice rezultatul obținut prin promovare efectivă sau pe loc, față de ordinea mediilor obținute de magistrații care au candidat pentru promovare pe posturile vacante, în condițiile art. 26 din Regulament și art. 88 alin. (1) lit. d), art. 94 alin. (1) din Legea nr. 92/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Se reține că, potrivit art. 24 din Regulamentul de organizare și desfășurare a concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 154/2004 a Consiliului Superior al Magistraturii, s-a prevăzut că rezultatele concursului pot fi valorificate, pentru promovare efectivă, într-o perioadă de 6 luni, în cazul vacantării unor posturi la instanțele și parchetele pentru care magistrații au

optat la înscriere. Aceeași dispoziție este preluată prin introducerea art. 18¹ în Hotărârea nr. 595/2005 a Consiliului Superior al Magistraturii (M. Of. nr. 1164 din 22 decembrie 2005).

Colegiul Director observă că prin cererea petentei din 15 februarie 2006 s-a solicitat valorificarea rezultatului obținut la examenul din sesiunea octombrie-noiembrie 2003, însă a fost respinsă de Consiliul Superior al Magistraturii prin Hotărârea nr. 196 din 9 martie 2006 cu motivarea că dispozițiile art. 18¹ nu pot fi aplicate retroactiv și nu permit valorificarea rezultatelor unui concurs de promovare după o perioadă mai mare de 6 luni de la data susținerii acestuia.

Colegiul Director ia notă de faptul că în interpretarea Consiliului Superior al Magistraturii, art. 18¹ din Regulamentul de concurs, termenul de 6 luni se calculează de la data concursului, ceea ce însă nu corespunde ipotezei juridice reglementate în art. 18¹ care se referă la „promovare efectivă”, ca posibilitate supusă condiției de vacantare a unor noi posturi după finalizarea concursului și nu unui termen limită care curge de la data concursului, astfel cum prevede art. 32 din Regulamentul de concurs aprobat prin Hotărârea nr. 194 din 9 martie 2006 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii. Dispozițiile art. 18¹ în vigoare la data cererii petentei au fost interpretate în acest sens prin Hotărârea nr. 104 din 8 februarie 2006, prin care s-a dispus promovarea în posturile devenite vacante ulterior publicării anunțului privind concursul din 12-21 noiembrie 2005 a candidaților care au îndeplinit cerința de medie minim 7,00, dar nu au obținut, potrivit tabelului de clasificare, o poziție care să le permită ocuparea unuia din posturile scoase la concurs.

Având în vedere faptul că a fost admisă de către Consiliul Superior al Magistraturii, prin Hotărârea nr. 104 din 8 martie 2006, valorificarea de către candidații admiși fără loc a rezultatelor obținute la un concurs de promovare organizat în noiembrie 2005, anterior datei de 22 decembrie 2005, la care a intrat în vigoare Hotărârea nr. 595 din 14 decembrie 2005, prin care s-a introdus art. 18¹ în Regulament, invocarea principiului neretroactivității nu legitimează soluția respingerii cererii petentei de valorificare a rezultatului obținut.

Reglementarea prevăzută în art. 18¹ are ca obiect drepturile câștigate de candidații admiși la concursul de promovare, prin îndeplinirea condiției privind media minimă, de a-și valorifica rezultatele obținute, în sensul promovării lor efective, într-un termen de 6 luni de la data îndeplinirii celei de-a doua condiții prevăzute de Regulament cu privire la vacantarea unuia dintre posturile pentru care s-a candidat. În acest sens, se constată că în ceea ce privește petenta, ce-a de a doua condiție de promovare efectivă nu s-a realizat în perioada noiembrie 2003-noiembrie 2005, pentru că la instanțele la care a candidat nu au fost scoase la concurs sau anunțate public posturi vacante.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art. 2 alin. (1) și alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare a art. 2 alin. (1), deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2 alin. (1), și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit*

datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Astfel, reținem că prin cererea petentei din 15 februarie 2006 s-a solicitat valorificarea rezultatului obținut la examenul din sesiunea octombrie-noiembrie 2003, însă a fost respinsă de Consiliul Superior al Magistraturii prin Hotărârea nr. 196 din 9 martie 2006 cu motivarea că dispozițiile art. 18¹ nu pot fi aplicate retroactiv și nu permit valorificarea rezultatelor unui concurs de promovare după o perioadă mai mare de 6 luni de la data susținerii acestuia.

Comparativ, reținem că prin Hotărârea nr. 104 din 8 februarie 2006 a Consiliului Superior al Magistraturii, ulterior concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor în funcții de execuție, din noiembrie 2005, s-a dispus promovarea prin valorificarea rezultatelor concursului pentru candidații care îndeplinesc condiția privind media, conform art. 15 din Regulament (media minim 7,00), dar nu au obținut o poziție care să le permită ocuparea unui post din cele scoase la concurs, având în vedere dispozițiile art. 18¹ din Regulamentul privind desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor.

Coroborând aspectele prezentate mai sus, Colegiul Director constată că sunt întrunite condițiile de analogie și comparabilitate între situația petentei, judecător care a reușit la examenul de promovare într-o funcție de execuție obținând media generală 9,58, față de media minimă 8,00, necesară unui candidat pentru a fi declarat reușit, și situația judecătorilor care au îndeplinit condiția privind media minimă (în cazul acestora din urmă minim 7,00), dar care nu au obținut o poziție care să le permită ocuparea unui post din cele scoase la concurs, similar situației petentei.

Sub aspectul valorificării rezultatelor pentru situația magistraților din ultima categorie, în contextul vacantării ulterioare a mai multor posturi de execuție la toate curțile de apel pentru care s-a organizat concurs și al respingerii cererii petentei de valorificare a rezultatului obținut la concursul la care a participat, se constată întrunirea cumulativă a condițiilor unui tratament diferențiat.

În aceste condiții, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură distincția de tratament are o justificare obiectivă și rezonabilă de natură să o justifice.

Raportându-ne la precizările reținute anterior de Colegiul Director, se ia notă de faptul că în interpretarea Consiliului Superior al Magistraturii, art. 18¹ din Regulamentul de concurs, termenul de 6 luni se calculează de la data concursului, ceea ce, însă, nu corespunde ipotezei juridice reglementate în art. 18¹ care se referă la „promovare efectivă”, ca posibilitate supusă condiției de vacantare a unor noi posturi după finalizarea concursului și nu unui termen limită care curge de la data concursului, astfel cum prevede art. 32 din Regulamentul de concurs aprobat prin Hotărârea nr. 194 din 9 martie 2006 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii. Dispozițiile art. 18¹ în vigoare la data cererii petentei au fost interpretate în acest sens prin

Hotărârea nr. 104 din 8 februarie 2006, prin care s-a dispus promovarea în posturile devenite vacante ulterior publicării anunțului privind concursul din 12-21 noiembrie 2005 a candidaților care au îndeplinit cerința de medie minim 7,00, dar nu au obținut potrivit tabelului de clasificare o poziție care să le permită ocuparea unuia din posturile scoase la concurs. Având în vedere faptul că s-a admis de către Consiliul Superior al Magistraturii, prin Hotărârea nr. 104 din 8 martie 2006, valorificarea de către candidații admiși fără loc a rezultatelor obținute la un concurs de promovare organizat în noiembrie 2005, anterior datei de 22 decembrie 2005, la care a intrat în vigoare Hotărârea nr. 595 din 14 decembrie 2005, prin care s-a introdus art. 18¹ în Regulament, invocarea principiului neretroactivității nu legitimează soluția respingerii cererii petentei de valorificare a rezultatului obținut.

În acest context, nu se poate constata că distincția de tratament aplicat are o justificare obiectivă și rezonabilă.

În ceea ce privește condiția subsecventă, ca tratamentul diferențiat să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice, Colegiul Director reține că respingerea cererii petentei prin Hotărârea nr. 196/2006 a Consiliului Superior al Magistraturii aduce atingere dreptului petentei la promovare în muncă.

De altfel, Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, ratificat de România prevede în art. 7 că: Statele părți... recunosc dreptul pe care îl are orice persoană de a se bucura de condiții de muncă juste și prielnice care să asigure îndeosebi: ...c) posibilitatea egală pentru toți de a fi promovați în munca lor la o categorie superioară adecvată, luându-se în considerare numai durata serviciilor îndeplinite și aptitudinile”. Prin art. 2 alin. (2) al aceluiași Pact „Statele părți (incluzând România, *n.n.*) se angajează să garanteze că drepturile enunțate în el vor fi exercitate fără nici o discriminare întemeiată pe... în orice împrejurare”.

De asemenea, Colegiul Director ia notă de Decizia nr. 1785 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție din data de 17 mai 2006 în dosarul nr. 5207/1/2006 prin care a anulat Hotărârea nr. 196 din 9 martie 2006 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și a obligat pe acesta din urmă să emită o nouă hotărâre de promovare a petentei în funcția de judecător la Curtea de Apel Craiova.

Având în vedere motivele expuse mai sus, precum și definiția discriminării astfel cum este reglementată prin art. 2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul Director constată întrunirea cumulativă a elementelor constitutive cuprinse în art. 2 din O.G. nr. 137/2000 și implicit existența unei situații de diferențiere din perspectiva principiului egalității și al nediscriminării.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (3) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, al art. 2 alin. (1) lit. g), art. 3 alin. (2), art. 5 alin. (8) și art. 7 alin. (2) din H.G. nr. 1194/2001 privind organizarea și funcționarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, în temeiul art. 2 alin. (1) și art. 6 lit. d)

din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi, a membrilor prezenți

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele prezentate constituie tratament diferențiat din perspectiva principiului egalității și al nediscriminării.

2. Recomandă Consiliului Superior al Magistraturii valorificarea rezultatului obținut la concursul de promovare în funcție de execuție a petentei în vederea promovării.

3. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte, potrivit art. 8 alin. (1) din O.G. nr. 27/2002 privind soluționarea petițiilor, aprobată și modificată prin Legea nr. 233/2002.

4. O copie a hotărârii se va comunica Consiliului Superior al Magistraturii.

Prezentul act poate fi contestat în termen de 30 de zile de la data comunicării potrivit procedurii prealabile, conform art. 7 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.